

[illegible]

z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 24.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 24.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 24.01.2019 r., Ognisko Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej „Wesoła” z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 24.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 24.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 19.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 21.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r., [REDAKTOWANE] z dnia 22.01.2019 r., [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] z dnia 23.01.2019 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 28.12.2018 r., znak: WOOŚ.4200.2.2017.DK, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła)”,

uchylam zaskarżoną decyzję w całości i umarzam postępowanie przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 28.12.2018 r., znak: WOOŚ.4200.2.2017.DK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku, dalej RDOŚ w Białymstoku, określił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła)”. Osoby wymienione w sentencji wniosły odwołania od powyższej decyzji. Odwołania zostały złożone w terminie ustawowym.

Odwołania od powyższej decyzji RDOŚ w Białymstoku wniosły także inne osoby fizyczne i organizacje. Jednak w stosunku do osób, którym nie przysługuje przymiot strony postępowania w przedmiotowej sprawie Generalny Dyrektor Ochrony Środowisk, dalej GDOŚ, decyzją z dnia 15.07.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.435, umorzył postępowanie odwoławcze. W dniu 25.09.2020 r. wydana została decyzja autokontrolna, znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.459, uwzględniająca skargę dwóch osób na ww. decyzję z dnia 15.07.2020 r. Postanowieniem z dnia 26.01.2021 r., sygn. akt IV SA/Wa 2172/20, Wojewódzki Sąd

Administracyjny w Warszawie, dalej WSA w Warszawie, umorzył postępowanie w tej sprawie. Ponadto postanowieniem z dnia 17.07.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.450, GDOŚ stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania oraz postanowieniem z dnia 23.07.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.451, stwierdził niedopuszczalność odwołania. Natomiast wnioski, których braki formalnoprawne nie zostały uzupełnione, pozostawiono bez rozpoznania.

W związku z zawartymi w środkach zaskarżenia wnioskami w trybie art. 135 Kpa, GDOŚ, po rozważeniu argumentów przedstawionych przez skarżących postanowieniem z dnia 12.02.2021 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.13.2019.mk.467, wstrzymał z urzędu natychmiastowe wykonanie decyzji RDOŚ w Białymstoku.

W odwołaniach oraz dodatkowych pismach procesowych skarżący podnieśli następujące uwagi i zastrzeżenia:

1. Naruszenie art. 21 w związku z art. 25 § 1 Kpa, poprzez wyznaczenie do prowadzenia postępowania w dniu 31.05.2017 r. RDOŚ w Białymstoku, podczas gdy właściwym miejscowo organem był Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, dalej RDOŚ w Warszawie, i nie zachodziły żadne podstawy do wyłączenia tego organu, co oznacza, że decyzja została wydana przez organ niewłaściwy miejscowo do załatwienia sprawy.
2. Wniosek o przeprowadzenie postępowania dowodowego przez organ II instancji w zakresie miejsca zamieszkania osoby piastującej funkcję organu RDOŚ w Warszawie w okresie pomiędzy grudniem 2015 r. a majem 2017 r. w celu ustalenia czy zachodziły przesłanki wyłączenia organu.
3. Dla poparcia zastrzeżeń dotyczących poprawności wyłączenia się RDOŚ w Warszawie od załatwienia sprawy dotyczącej planowanej drogi ekspresowej przedłożono opinię prawną dra hab. [REDAKTED] prof. UKSW z dnia 06.05.2019 r. pt. „Opinia prawna dotycząca niektórych problemów związanych z wyłączeniem organu administracji publicznej od załatwienia sprawy w jurysdykcyjnym postępowaniu ogólnym”.
4. Naruszenie art. 8 Kpa, poprzez nieprzyczynienie się przez organ do starannego i zgodnego z przepisami prawa prowadzenia postępowania mającego zagwarantować równość wobec prawa oraz podważenie zasady dotyczącej pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa.
5. Naruszenie art. 73 Kpa w związku z art. 8, 10, 11 i 28 Kpa poprzez utrudnienie dostępu do akt sprawy, a co za tym idzie uniemożliwienie stronie brania czynnego udziału w postępowaniu, niezapewnienie gwarancji procesowych stronie wynikającej z zasady jawności prowadzonego postępowania, naruszenie zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie stron do władzy publicznej oraz prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający transparentności działań podejmowanych w toku postępowania, co stanowi naruszenie zasady przekonywania.
6. Naruszenie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 03.10.2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), dalej ustawa o oś, w związku z art. 49 i art. 10 Kpa, poprzez niepowiadamianie stron o podejmowanych w sprawie czynnościach w związku z brakiem publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej, co przyczyniło się do niewyjaśnienia wszystkich istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności sprawy oraz znacząco ograniczało możliwość działania stron w związku z faktem przeniesienia postępowania do organu, którego siedziba znajduje się ponad 200 km od miejsca zamieszkania stron.
7. Naruszenie art. 10 § 1, art. 28 i art. 30 Kpa poprzez naruszenie prawa stron do czynnego udziału w postępowaniu na skutek:

- nieustalenia przez organ prowadzący postępowanie właścicieli bądź osób posiadających inny tytuł prawny do nieruchomości wskazanych przez odwołujących;
  - niedopełnienie obowiązku zabezpieczenia interesów nieobjętych spadków poprzez ustanowienie kuratora spadku;
  - niezawiadomienie stron o wizji lokalnej przeprowadzonej przez organ w nieokreślonym czasie i nieokreślonej dacie, o której to wizji lokalnej organ poinformował strony, jednak już po jej przeprowadzeniu, a co za tym idzie uniemożliwienie stronom wzięcia udziału w czynności organu.
8. Naruszenie art. 28 Kpa poprzez niewłaściwe określenie kręgu stron wynikające z przyjęcia, że stronami w postępowaniu są właściciele lub podmioty posiadające tytuł prawny do nieruchomości położonych w zasięgu oddziaływania hałasu, jako oddziaływania najdalej idącego, określonego w załączniku do wniosku – mapie ewidencyjnej (odległość ok. 250 m), podczas gdy w treści raportu w tabelach wskazujących na natężenie hałasu wskazano, że odległość oddziaływania wynosi średnio 386 m.
  9. Naruszenie art. 36 ustawy ooś w związku z art. 89 § 1 i 2 Kpa poprzez odmowę przeprowadzenia rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa mimo, że w sprawie zachodzi potrzeba uzgodnienia interesów stron oraz jest to potrzebne dla wyjaśnienia sprawy przy udziale świadków i biegłych (w tym autorów raportu).
  10. Naruszenie art. 7, 75, 77, 80 i 107 § 3 Kpa polegające na braku dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy oraz braku zebrania wyczerpującego materiału dowodowego i rozpatrzenia sprawy w oparciu o cały zebrany materiał, braku krytycznej oceny przedłożonego w sprawie raportu o oddziaływaniu na środowisko, dalej raport ooś, oraz zaniechania czynności zmierzających do uzyskania dalszych dowodów pomimo składanych w postępowaniu wniosków stron. Spowodowało to wydanie decyzji w oparciu o nieustalony stan faktyczny przy jednoczesnym braku prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego. Ponadto pominięto część złożonego przez strony do akt sprawy materiału dowodowego w postaci dokumentów urzędowych.
  11. Naruszenie art. 66 ustawy ooś w związku z art. 7, art. 64 § 2 i art. 77 Kpa poprzez wydanie decyzji w sytuacji, gdy podstawowy dokument w postępowaniu jakim jest raport ooś zawierał liczne braki, a jego treść nie odzwierciedlała wymagań ustawowych, i pomimo wezwań organu oraz wniosków stron postępowania, braki te nie zostały uzupełnione.
  12. Naruszenie art. 6 ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska* w związku z art. 66 ustawy ooś oraz art. 7 i 77 Kpa poprzez naruszenie zasady ostrożności i przezorności wyrażającej się w zaakceptowaniu przez organ prowadzący postępowanie rozwiązań oraz działań minimalizujących, dla których w toku prowadzonego postępowania dowodowego nie uzasadniono wiarygodnie, że wywołują jedynie nieznaczające negatywne oddziaływanie na środowisko, a co za tym idzie należało przyjąć, że takie oddziaływanie jest znaczące oraz zaakceptowanie niekompletnej treści raportu przedłożonego do akt sprawy i wydanie decyzji w oparciu o tak niekompletny materiał dowodowy.
  13. Naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1, art. 80 i 82 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy ooś a także art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy ooś w związku art. 7 i 106 § 1 Kpa polegające na przyjęciu, że rola organu ogranicza się jedynie do akceptacji sporządzonego przez inwestora raportu, uzyskania wymaganych uzgodnień i opinii, zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu, podczas gdy zakres rozpoznania sprawy powinien być znacznie szerszy, a w szczególności powinien mieć na celu samodzielną weryfikację przedłożonych przez inwestora danych i przeprowadzenie dowodów wskazanych w postępowaniu przez strony oraz podmioty na prawach stron.

14. Naruszenie art. 80 ust. 2 ustawy ooś poprzez wydanie zgody na realizację przedsięwzięcia, podczas gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wyraźnie wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, co powinno było skutkować wezwaniem przez organ wnioskodawcy do wyrażenia zgody na inny wariant inwestycji i wskazaniem w decyzji wariantu dopuszczonego do realizacji za zgodą wnioskodawcy lub wydaniem decyzji odmownej przez organ, w przypadku braku zgody wnioskodawcy na inny wariant przedsięwzięcia.
15. Naruszenie art. 81 ust. 2 ustawy ooś w związku z art. 33 ustawy z dnia 16.04.2004 r. *o ochronie przyrody*, w związku z art. 77 i 80 Kpa poprzez wydanie zgody na realizację przedsięwzięcia, w wariantie który wymaga przebudowy drogi nr 637, która graniczy bezpośrednio z obszarem Natura 2000 i chronionym siedliskiem 7140 torfowiska przejściowe i trzęsawiska na Bagnie Jacka, podczas gdy z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że przedsięwzięcie to może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, co stanowi przesłankę do odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia, szczególnie w kontekście alternatywnych wariantów inwestycji, które są możliwe do realizacji, a które w żaden sposób nie oddziałują na obszar Natura 2000.
16. Naruszenie art. 74 ust. 1 pkt 3a oraz pkt 6 ustawy ooś w związku z art. 28 i 10 Kpa poprzez prowadzenie postępowania na podstawie niekompletnego wniosku, tj. niezawierającego czytelnej mapy, o której mowa w art 71 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś, oraz w oparciu o wypisy z rejestru gruntów, które nie pozwalały na ustalenie stron postępowania, a co za tym idzie niewłaściwe ustalenie kręgu stron, co skutkowało naruszeniem zasady czynnego udziału stron w postępowaniu.
17. Wariant inwestycyjny ze względu na lokalizację w bezpośrednim sąsiedztwie strefy ochrony pośredniej ujęć wody Miasta Sulejówek oraz w pobliżu ujęć wody na terenie dzielnicy Wesoła nie powinien być brany pod uwagę. Droga w wariantie inwestycyjnym uniemożliwi budowę nowych ujęć wody w Sulejówku na terenach należących do miasta.
18. Naruszenie art. 8, art. 9 i art. 10 § 1 Kpa w związku z art. 53 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 80 ust. 2 ustawy ooś poprzez brak przeprowadzenia postępowania w sposób pogłębiający zaufanie organów państwa polegający na niewzięciu pod uwagę lokalnych dokumentów planistycznych oraz stanowisk władz samorządowych, które od kilkadziesiąt lat przewidywały przebieg przedmiotowego przedsięwzięcia w innej lokalizacji, niż ustalona przez organ w decyzji, a co za tym idzie warunków zasad zagospodarowania oraz jego zabudowy. Realizacja drogi w wariantie inwestycyjnym spowoduje rozdzielenie struktur społeczno – przestrzennych dzielnicy Wesoła i Miasta Sulejówek oraz zniszczenie intensywnie użytkowanego społecznie terenu leśnego położonego pomiędzy ul. Niemcewicza i rejonem ul. Armii Krajowej.
19. Naruszenie art. 8, art. 11 i art. 107 Kpa w związku z art. 37 pkt 1 i 2 oraz art. 85 ust. 2 ustawy ooś, poprzez brak właściwego uzasadnienia decyzji, a w szczególności poprzez niepełne przedstawienie w uzasadnieniu rozstrzygnięcia informacji o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa, o tym w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy ooś, jak również w jakim zakresie organ przeprowadził postępowanie dowodowe, o które wносиły strony postępowania, a w jakim zakresie nie przeprowadził postępowania dowodowego wraz z wyczerpującym wyjaśnieniem motywów postępowania organu w tym zakresie.

20. Naruszenie art. 107 § 1 pkt 5 i 6 oraz art. 107 § 3 Kpa w związku z art. 81 ustawy ooś poprzez nieprawidłowe sformułowanie treści decyzji i jej charakterystyki, niepozwalające na jej wykonanie i egzekwowanie.
21. Naruszenie art. 80 ust. 1 pkt 2 oraz art. 85 ust. 1 ustawy ooś poprzez dopuszczenie przez organ rozbieżności między raportem ooś a treścią zaskarżonej decyzji.
22. Naruszenie art. 108 Kpa poprzez nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, podczas gdy w przedmiotowej sprawie nie występuje żadna z przesłanek wskazanych w przepisach, które warunkują nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji, a jej nadanie miało wyłącznie charakter blankietowy przy braku rzeczywistego związku przyczynowo – skutkowego między powodami nadania rygoru.
23. Naruszenie art. 133 ustawy ooś w związku z art. 7 i 77 § 1 Kpa poprzez brak realizacji zaleceń regionalnej komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko skutkującej nieprawidłowym przeprowadzeniem postępowania dowodowego, a co za tym idzie wydaniem decyzji w sytuacji niewłaściwego rozpoznania i ustalenia stanu faktycznego ze względu na zaniechanie poczynienia ustaleń w tym zakresie.
24. Naruszenie art. 66a § 1 i 2 w związku z art. 10 § 1 Kpa poprzez zaniechanie prawidłowego prowadzenia metryki akt sprawy, co uniemożliwia kontrolę poprawności procedowania organu w sprawie.
25. Naruszenie art. 106 Kpa w związku z art. 78 ust. 2 i 3 ustawy ooś, poprzez niezwrócenie się do właściwego organu sanitarnego o wydanie opinii (Wojskowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji), mimo że przedsięwzięcie będzie realizowane częściowo na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej oraz na terenach jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych i administracji i przez niego nadzorowanych.
26. W ramach wniesionych odwołań zaskarżono wydane w toku postępowania pierwszoinstancyjnego postanowienia, to jest: postanowienie GDOŚ z dnia 31.05.2017 r. o wyznaczeniu RDOŚ w Białymstoku do załatwienia przedmiotowej sprawy; postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektoratu Sanitarnego w Warszawie, dalej PWIS w Warszawie, z dnia 29.02.2016 r.; postanowienie PWIS w Warszawie z dnia 01.03.2018 r.; postanowienie PWIS w Warszawie z dnia 09.02.2018 r.; postanowienie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dalej PGWWP, z dnia 06.03.2018 r.
27. Naruszenie art. 6 w związku z art. 106 Kpa poprzez wymaganie od organu opiniującego (PWIS w Warszawie) doprecyzowania treści wydanego postanowienia i to dwukrotnie w trakcie trwania postępowania, wskutek czego w aktach sprawy przedmiotowego postępowania znajdują się cztery orzeczenia organu opiniującego.
28. W odniesieniu do postanowień PWIS w Warszawie podniesiono naruszenie:
  - art. 6, art. 7, art. 8, art. 77 § 1 Kpa poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezgodny z zasadą praworządności i zasadą budzenia zaufania do władzy publicznej, wyrażający się w wydawaniu postanowień różnej treści w tym samym stanie faktycznym, bez wyjaśnienia przyczyn zmiany stanowiska organu oraz zastosowanie nieznanej procedurze administracyjnej formy „anulowania” wcześniej wydanego postanowienia, bez wskazania jakiejkolwiek podstawy prawnej takiego działania;
  - art. 10 § 1 i art. 30 Kpa poprzez naruszenie prawa stron do czynnego udziału w postępowaniu polegające na organizacji spotkania w dniu 05.03.2018 r. z członkami komisji doraźnej ds. WOW rady dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy w siedzibie PWIS w Warszawie, zaproszenie na spotkanie

jedynie części stron, niezawiadomienie stron o organizowanym spotkaniu w Biuletynie Informacji Publicznej, a co za tym idzie uniemożliwienie stronom uczestnictwa w podejmowanych przez organ czynnościach.

29. Centralny Szpital Kliniczny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie wniósł o uchylenie decyzji w zakresie wszystkich jej rozstrzygnięć dotyczących wyboru wskazanego do realizacji wariantu oznaczonego w raporcie oś nr 3 oraz wybór do realizacji wariantu opisanego w ww. raporcie nr 2A, wskazując, że droga w wariantcie inwestycyjnym przebiega w pobliżu szpitala położonego przy ul. Niemcewicza w Wesołej. Szpital jest w trakcie realizacji inwestycji na tej nieruchomości. Mieścić się tam będzie zakład opiekuńczy dla dorosłych (oddział opieki paliatywnej i oddział rehabilitacji dziennej). Nowy zaproponowany przebieg obwodnicy oraz nasyp, na którym zostanie poprowadzona droga ze względu na natężenie hałasu i zanieczyszczenie środowiska, stawiałyby pod znakiem zapytania możliwość realizacji inwestycji szpitala. Podmiot wnosi ponadto szereg zarzutów wskazujących na brak rzetelnej analizy wpływu planowanej drogi na klimat akustyczny na odcinku przebiegającym w sąsiedztwie szpitala.
30. Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Opatrzności Bożej w Wesołej wskazuje na brak w dokumentacji sprawy analiz wpływu planowanej drogi ekspresowej na budynek kościoła w Wesołej, który decyzją Nr 497/2019 z dnia 03.06.2019 r. Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wraz z terenem przykościelnym i cmentarzem został objęty ochroną konserwatorską.
31. W odniesieniu do postanowienia PGWWP z dnia 06.03.2018 r. strony podnoszą naruszenie art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20.07.2017 r. - *Prawo wodne* w związku z art. 7, art. 77 i art. 142 Kpa, poprzez zaniechanie przeprowadzenia jakiegokolwiek własnego postępowania dowodowego w zakresie, czy przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, a oparcie postanowienia uzgadniającego jedynie na oświadczeniach przedstawionych przez inwestora, bez ich empirycznej weryfikacji, co biorąc pod uwagę skalę przedsięwzięcia oraz jego usytuowanie, jest niewystarczające.

Odwołujący się wniesli o :

- uchylenie decyzji organu pierwszej instancji i wydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedmiotowego przedsięwzięcia, ewentualnie
- uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji według jego właściwości miejscowej.

Cytowana w sentencji decyzja została wydana w następujących okolicznościach sprawy. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła)” zostało zainicjowane wnioskiem Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dalej GDDKiA, który wpłynął do RDOŚ w Warszawie w dniu 02.07.2015 r. Planowana droga ekspresowa (ok. 10,2 km) zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r., poz. 71 tj.), dalej rozporządzenie z dnia 09.11.2010 r., należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10.09.2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) do przedsięwzięć, w przypadku których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia wszczęto i nie zakończono jednego z postępowań w sprawie m.in. decyzji, o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy oś, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zatem biorąc pod uwagę datę wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zastosowanie w sprawie znajduje ww. rozporządzenie z dnia 09.11.2010 r.

Przedsięwzięcie objęte wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będzie realizowane na terenie Miasta Zielonka, Dzielnicy Rembertów i Dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy oraz Miasta Sulejówek w woj. mazowieckim. Jak wynika z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a tiret pierwsze ustawy ooś, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie dróg jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Właściwość miejscową RDOŚ w Warszawie statuuje art. 123 ust. 1 ustawy ooś, w myśl którego regionalny dyrektor ochrony środowiska jest organem administracji rządowej niezespolonej do realizacji zadań, o których mowa w art. 131 ust. 1 ustawy ooś, na obszarze województwa. Natomiast obszarem działalności RDOŚ w Warszawie jest obszar woj. mazowieckiego, będący miejscem realizacji całości omawianego przedsięwzięcia.

Po zawiadomieniu stron o prowadzonym postępowaniu administracyjnym dla ww. przedsięwzięcia (obwieszczenie z dnia 07.07.2015 r.) RDOŚ w Warszawie podjął czynności procesowe związane z uzupełnieniem materiału dowodowego oraz uzyskaniem opinii PWIS w Warszawie.

W dniu 03.12.2015 r. nastąpiła zmiana na stanowisku Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, funkcję tę objął Arkadiusz Siembida. Pismem z dnia 11.05.2017 r., znak: RDOŚ.070.05.2017.AS, zwrócił się on do GDOŚ z prośbą o wyłączenie RDOŚ w Warszawie od załatwienia sprawy dotyczącej planowanej drogi ekspresowej. Powołał się na doniesienia medialne, które ze względu na jego miejsce zamieszkania w pobliżu planowanego przedsięwzięcia podają w wątpliwość jego bezstronność w postępowaniu.

Następnie pismem z dnia 29.05.2017 r., znak: ZRP.070.03.2017.MG, RDOŚ w Warszawie poinformował GDOŚ, że zachodzą przesłanki do wyłączenia RDOŚ w Warszawie wskazując przy tym, że *„w sąsiedztwie realizowanej inwestycji znajduje się miejsce zamieszkania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie. Realizacja zaś wskazanych przedsięwzięć może przyczynić się do zmiany wartości nieruchomości, stanowiącej własność Dyrektora”*, zwracając się o wyłączenie go od załatwienia przedmiotowej sprawy.

W związku z powyższym GDOŚ uznał, że doszło do wyłączenia organu z mocy prawa i, na podstawie art. 26 § 2 pkt 1 Kpa w związku z art. 26 § 2 zd. 2 Kpa, postanowieniem z dnia 31.05.2017 r., znak: BP.024.48.2017.JK, wyznaczył RDOŚ w Białymstoku do załatwienia przedmiotowej sprawy. Wskutek powyższego w dniu 12.06.2017 r. RDOŚ w Warszawie przekazał wyznaczonemu organowi akta sprawy. Po przeprowadzeniu czynności procesowych RDOŚ w Białymstoku w dniu 28.12.2018 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach kończącą postępowanie (znak: WOOŚ.4200.2.2017.DK).

Podstawy wyłączenia się RDOŚ w Warszawie od załatwienia sprawy dotyczącej planowanej drogi ekspresowej zostały zakwestionowane w odwołaniach i ich uzupełnieniach przez strony postępowania oraz podmioty uczestniczące w nim na prawach strony. Wskazały one na naruszenie art. 21 w związku z art. 25 § 1 Kpa, poprzez wyznaczenie do prowadzenia postępowania w dniu 31.05.2017 r. RDOŚ w Białymstoku. Tymczasem, w ich ocenie, właściwym miejscowo organem był RDOŚ w Warszawie i nie zachodziły żadne przesłanki do wyłączenia tego organu, co oznacza, że decyzja została wydana przez organ niewłaściwy miejscowo do załatwienia sprawy. Strony wniosły o przeprowadzenie postępowania dowodowego przez organ II instancji w zakresie miejsca zamieszkania osoby piastującej funkcję organu RDOŚ w Warszawie w okresie pomiędzy grudniem 2015 r. a majem 2017 r. w celu ustalenia czy faktycznie zachodziły przesłanki wyłączenia organu.

W związku z powyższym pismem z dnia 07.05.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.423, GDOŚ wezwał Arkadiusza Siembidę o wyjaśnienia dotyczące podstaw do wyłączenia się, jako osoby piastującej stanowisko RDOŚ w Warszawie.

Pismem z dnia 15.05.2020 r., znak: RDOŚ.070.05.2017/2020.AS, oraz z dnia 16.06.2020 r. Arkadiusz Siembida wyjaśnił, że wyłączenie RDOŚ w Warszawie od załatwienia sprawy nastąpiło na podstawie art. 25 § 1 pkt 1 Kpa, bowiem sprawa ta dotyczy jego interesów majątkowych, jako piastuna funkcji organu.

Mając na względzie, że akta sprawy, którymi dysponował organ odwoławczy, nie umożliwiały ustalenia interesu prawnego niektórych osób, które złożyły odwołania, GDOŚ wezwał je o wykazanie interesu prawnego lub obowiązku statuującego, w myśl 28 Kpa, przymiot strony przedmiotowego postępowania oraz przedłożenie informacji lub dokumentów to potwierdzających. Uzyskane odpowiedzi umożliwiły weryfikację statusu strony osób odwołujących się.

Ponadto pismem z dnia 21.05.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.13.2019.mk.424, GDOŚ wezwał inwestora o wyjaśnienia dotyczące przedłożonej wraz z wnioskiem o wydanie decyzji dokumentacji. Odpowiedź inwestora została przekazana pismem z dnia 05.06.2020 r., znak: O.WA.I-2.532.2.2020.1.ab.

W trakcie postępowania odwoławczego, przed wydaniem decyzji rozstrzygającej w sprawie, GDOŚ, mając na względzie obowiązki płynące z zasady czynnego udziału stron w postępowaniu (art. 10 § 1 Kpa), zawiadomieniami z dnia 24 czerwca 2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.431, znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.432, poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym oraz wypowiedzenia się co do jego treści.

W toku postępowania organ odwoławczy kilkakrotnie zawiadamiał strony o wydłużeniu terminu załatwienia sprawy, podając przyczyny zwłoki i wskazując nowy termin jej załatwienia.

Pismem z dnia 21.01.2019 r. odwołanie od decyzji RDOŚ w Białymstoku złożył [REDAKTOWANE], wówczas był on właścicielem działki o nr ewidencyjnym [REDAKTOWANE] obręb 0601, jednostka ewidencyjna 146515_8, Dzielnica Wesoła, która zlokalizowana jest w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Zgodnie z aktualną informacją zawartą w księdze wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości (Centralna Baza Danych Ksiąg Wieczystych na stronie Ministerstwa Sprawiedliwości) w wyniku umowy darowizny w dniu 06.08.2019 r. właścicielem ww. działki stał się [REDAKTOWANE]. Na podstawie art. 30 § 4 Kpa w sprawach dotyczących praw nabytych lub dziedzicznych w razie zbycia prawa lub śmierci strony w toku postępowania na miejsce dotychczasowej strony wstępują jej następcy prawni. W związku z powyższym w miejsce [REDAKTOWANE] do postępowania odwoławczego wstąpił [REDAKTOWANE] jako strona postępowania.

Postanowieniem z dnia 04.06.2020 r., znak: DOOŚ-WDŚ/ZIL.420.13.2019.mk.428, GDOŚ na podstawie art. 31 § 2 Kpa dopuścił stowarzyszenie „Mieszkańcy Wesołej”, dalej Stowarzyszenie MW, do udziału na prawach strony w postępowaniu odwoławczym. Stowarzyszenie MW wniosło o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji RDOŚ w Białymstoku oraz przedstawiło swoje stanowisko ws. odwołań wniesionych przez inne podmioty. W pierwszej kolejności wniosło o odrzucenie zarzutów dotyczących „braku właściwości rzeczowej” RDOŚ w Białymstoku do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Zdaniem Stowarzyszenia MW podmioty składające odwołania nie uwzględniły, że w postępowaniu administracyjnym występuje drugi rodzaj wyłączenia pracownika lub organu z udziału w postępowaniu administracyjnym w drodze postanowienia art. 24 § 3 Kpa, kiedy wyłączenie pracownika lub organu następuje z innych przyczyn – na jego żądanie, na żądanie strony albo z urzędu. Instytucja ta ma służyć zapewnieniu bezstronnego wykonywania czynności w postępowaniu. Jej celem jest eliminacja nawet potencjalnych wątpliwości co do braku bezstronności

pracownika. Do wyłączenia wystarczy, że z uwagi na konkretną okoliczność nie jest pewne i jasne, czy dana czynność procesowa zostanie wykonana w bezstronny sposób. Dla poparcia swoich argumentów Stowarzyszenie MW wskazało przebieg sprawy wyłączenia organu Ministra Środowiska w 2007 r. Wówczas skargi wniesione do WSA w Warszawie na postanowienie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 09.07.2007 r., kwestionujące zasadność wyłączenia ze sprawy Wschodniej Obwodnicy Warszawy Ministra Środowiska i wyznaczenie Ministra Rozwoju Regionalnego do załatwienia sprawy nie przyniosły oczekiwanego rezultatu (skargi zostały oddalone).

Ponadto według Stowarzyszenia MW obecnie procedowany wariant Wschodniej Obwodnicy Warszawy jest jedynym możliwym rozwiązaniem do poprowadzenia na terenie Wesołej, tj. względnie bezkolizyjnie: bez naruszenia prawa własności obywateli i bez poważnych strat w przyrodzie, z zachowaniem strefy buforowej między trasą i osiedlami oraz bez istotnego naruszenia wartości przyrodniczych Mazowieckiego Parku Krajobrazowego, z zastrzeżeniem, że każda inwestycja liniowa trwale ingeruje w środowisko naturalne i warunki życia ludzi. Wybrany do realizacji wariant był oceniany przez ekspertów jako optymalny pod względem techniczno-komunikacyjnym, przyrodniczym i społecznym. Należy wykorzystać dostępne techniki ochrony przed hałasem i skażeniami, aby ograniczyć uciążliwość Wschodniej Obwodnicy Warszawy dla mieszkańców w strefie jej oddziaływania. Wariant alternatywny został odrzucony słusznie, gdyż poważnie ingeruje w środowisko naturalne i warunki życia ludzi przechodząc przez osiedla mieszkaniowe i leśną otulinę parku krajobrazowego z naruszeniem terenu samego parku.

W toku postępowania odwoławczego uwagi i wnioski składało również Stowarzyszenie na rzecz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych „Woda i Przyroda”, dalej Stowarzyszenie WiP, które zostało dopuszczone do postępowania na prawach strony przez organ I instancji. Stowarzyszenie WiP wniosło o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji RDOŚ w Białymstoku oraz przedstawiło stanowisko dotyczące wniesionych odwołań. Odniosło się również do argumentów dotyczących rzekomego braku właściwości miejscowej RDOŚ w Białymstoku, wyboru wariantu, wad raportu o oddziaływaniu na środowisko, w tym dotyczących negatywnego akustycznego oddziaływania inwestycji oraz negatywnego oddziaływania inwestycji na ujęcia wody, dotyczących przebiegu postępowania dowodowego oraz wadliwości opinii sanitarnej.

Zdaniem Stowarzyszenia WiP wyłączenie RDOŚ w Warszawie od rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było w pełni prawidłowe i brak jest jakichkolwiek podstaw, aby mogło być kwestionowane na obecnym etapie postępowania. Stowarzyszenie WiP zwraca uwagę na konieczność szerokiej interpretacji sformułowania „sprawa dotyczy interesów majątkowych”. Zdaniem Stowarzyszenia WiP sprawa dotyczy bowiem interesów majątkowych nie tylko wówczas, gdy widoczna jest relacja pomiędzy przedmiotem sprawy, jej załatwieniem a sytuacją majątkową określonych w art. 25 Kpa osób. Przy czym nie jest istotne, czy załatwienie sprawy oddziaływać będzie na przysporzenie czy uszczuplenie majątku. Jeżeli zatem skutek danego postępowania administracyjnego może dojść w sposób choćby pośredni do przysporzenia majątkowego to należy uznać, że sprawa dotyczy interesów majątkowych kierownika jednostki.

Zdaniem Stowarzyszenia WiP w niniejszej sprawie doszło do skutecznego wyłączenia od rozpoznania sprawy RDOŚ w Warszawie. Skoro osoba piastująca funkcję organu była współwłaścicielem nieruchomości położonej niedaleko przebiegu Wschodniej Obwodnicy Warszawy, to niewątpliwie realizacja tej inwestycji mogła mieć wpływ na wartość jego majątku. Faktem powszechnie znanym w rozumieniu art. 77 § 4 Kpa jest okoliczność, że realizacja trasy ekspresowej ma istotny wpływ na zmianę wartości nieruchomości położonej w jej okolicy. Na poparcie swojego stanowiska dotyczącego rozumienia art. 25 § 1 pkt 1 Kpa, Stowarzyszenie wskazało na przebieg

postępowania z 2007 r. dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla Wschodniej Obwodnicy Warszawy. Wskazano również na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, dalej NSA, z dnia 17.02.2010 r., sygn. akt II OSK 1816/09, i wyrażono pogląd, że stanowisko sądów administracyjnych w powyższej sprawie powinno być wzięte po uwagę przez GDOŚ. Miasto Halinów wystąpiło wówczas o wyłączenie Ministra Środowiska od rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie objętym wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy na odcinku od węzła „Marki” do węzła „Lubelska” ze względu na to, że nieruchomość należąca do osoby piastującej wówczas funkcję organu położona była niedaleko projektowanej inwestycji. Postanowieniem z dnia 04.04.2007 r. Prezes Rady Ministrów wyznaczył jako organ właściwy do rozpoznania sprawy Ministra Rozwoju Regionalnego, uznając, że doszło z mocy prawa do wyłączenia Ministra Środowiska. Ponadto Stowarzyszenie WiP wskazuje, że dysponowanie przez kierownika organu prawem własności nieruchomości położonej w okolicy planowanej inwestycji polegającej na budowie drogi ekspresowej oznacza, że toczące się postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczy interesów majątkowych. Postanowieniem z dnia 31.05.2017 r. GDOŚ, wskutek wyłączenia, RDOŚ w Warszawie wyznaczył do załatwienia niniejszej sprawy RDOŚ w Białymstoku. W jego ocenie, organ II instancji zajął więc już stanowisko, że z mocy prawa doszło do wyłączenia RDOŚ w Warszawie od załatwienia niniejszej sprawy. W ocenie Stowarzyszenia, GDOŚ jest swoim własnym poglądem wyrażonym w powyższym postanowieniu w pełni związany na podstawie art. 110 § 1 w związku z art. 126 Kpa. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję jest nią bowiem związany od dnia jej ogłoszenia lub doręczenia. Gdyby doszło do zmiany stanowiska GDOŚ na obecnym etapie postępowania, stanowiłoby to rażące naruszenie art. 8 § 1 Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej zobowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jej uczestników do władzy publicznej kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania. Stowarzyszenie wnosi zatem o nieuwzględnienie podnoszonych w odwołaniach zarzutów o braku właściwości RDOŚ w Białymstoku, gdyż właściwość ta ma swoje źródło w powyższym postanowieniu GDOŚ oraz o utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji.

W toku postępowania odwoławczego oprócz dodatkowych pism procesowych stron postępowania w tym podmiotów na prawach strony wpłynęły również następujące pisma dotyczące planowanego przedsięwzięcia drogowego: pismo z dnia 16.01.2019 r. Burmistrza Dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy przekazujące stanowisko nr 2 Rady Dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy z dnia 09.01.2019 r. oraz uchwałę nr 27/2019 r. Zarządu Dzielnicy Wesoła m.st. Warszawy z dnia 15.01.2019 r. w sprawie wyrażenia stanowiska dotyczącego przebiegu Wschodniej Obwodnicy Warszawy; pismo z dnia 17.01.2019 r. Przewodniczącego Rady Miasta Sulejówek przekazujące uchwałę nr V/43/2019 Rady Miasta Sulejówek z dnia 10.01.2019 r. w sprawie stanowiska Rady Miasta Sulejówek dotyczącego wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach; pismo z dnia 05.02.2019 r. i z dnia 03.06.2019 r., pismo z dnia 02.08.2019 r. Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków przekazujące decyzję z dnia 03.06.2019 r. Nr 497/2019 o wpisaniu do rejestru zabytków nieruchomych województwa mazowieckiego budynku kościoła pw. Opatrzności Bożej, wzniesiony w latach 1937-1939, wraz z terenem przykościelnym i cmentarzem, położone w Warszawie przy ul. Ks. Piotra Skargi 2 (dzielnica Wesoła); pismo Przewodniczącego Rady Miasta Sulejówek z dnia 02.12.2019 r. przekazujące uchwałę nr XVI/165/2019 z 28.11.2019 w sprawie stanowiska Rady Miasta Sulejówek dotyczącego przebiegu WOW; pismo Starosty Mińskiego z dnia 23.12.2019 r. przekazujące uchwałę

Nr X/124/19 Rady Powiatu; pismo z dnia 15.01.2020 r. GDDKiA Oddział w Warszawie odnoszące się do ww. stanowiska Rady Powiatu Mińskiego.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska ustalił i zważył, co następuje.

W ocenie GDOŚ decyzja RDOŚ w Białymstoku z dnia 28.12.2018 r., znak: WOOS.4200.2.2017.DK, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła)” została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości.

Właściwość organu administracji publicznej to zdolność prawna tego organu do rozstrzygania danego rodzaju spraw administracyjnych. Przestrzeganie właściwości miejscowej, rzeczowej i instancyjnej jest podstawowym obowiązkiem organu administracji publicznej przewidzianym wyraźnie w art. 19 Kpa. Obowiązek ten ciąży na organie w każdym stadium postępowania administracyjnego.

Organ administracji publicznej właściwy do rozpoznawania danego rodzaju spraw administracyjnych może jednak w pewnych wypadkach podlegać wyłączeniu od rozpoznania sprawy indywidualnej.

Przesłanki wyłączenia organu administracji od załatwienia określonej sprawy wymienia art. 25 Kpa. Przepis ten stanowi, że organ administracji publicznej podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy dotyczącej interesów majątkowych jego kierownika lub osób pozostających z tym kierownikiem w stosunkach pokrewieństwa, powinowactwa, przysposobienia, opieki, kurateli, a także sprawy dotyczącej interesów majątkowych osoby zajmującej kierownicze stanowisko w organie bezpośrednio wyższego stopnia lub osób pozostających z tą osobą w stosunkach jak wyżej. Wyłączenie z tych przyczyn następuje z mocy prawa, a organ powinien badać powyższe okoliczności z urzędu albowiem wystąpienie którejkolwiek z nich wyłącza jego właściwość. W przypadku gdy organ stwierdzi, że podlega wyłączeniu, nie wydaje wówczas postanowienia o wyłączeniu (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 07.06.2005 r. sygn. akt IV SA/Wa 306/05). Organ wyłączony traci prawną możliwość załatwienia sprawy. Może podejmować tylko niektóre czynności postępowania (art. 25 § 2 Kpa). Właściwym w sprawie staje się wtedy organ wyższego stopnia, który władny jest sam załatwić sprawę albo skorzystać z uprawnienia do delegowania kompetencji na podległy mu organ (art. 26 Kpa). Przepis nie ogranicza takiej delegacji żadnymi dodatkowymi przesłankami poza tą, że kompetencję należy delegować organowi podległemu, a wobec tego organ ten podejmuje postanowienie, korzystając ze swobodnego uznania. Może wyznaczyć każdy organ niższego stopnia: albo bezpośrednio podległy, albo pośrednio mu podległy. (*Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz prof. dr hab. Barbara Adamiak, prof. dr hab. Janusz Borkowski 2019*).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, wskazać należy, że RDOŚ w Warszawie, upatrując podstaw do swego wyłączenia, powołał się w piśmie z dnia 15.05.2020 r. oraz z dnia 16.06.2020 r. wyłącznie na przesłankę interesu majątkowego. Wskazał wówczas, że „*Jak wynika między innymi z księgi wieczystej Nr [REDAKOWANE] w momencie procedowania w przedmiocie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wyżej wskazanych przedsięwzięć, Arkadiusz Siembida był współwłaścicielem nieruchomości zlokalizowanej niedaleko miejsc przebiegu procedowanych przedsięwzięć. Zważywszy na zakres przedsięwzięć odnoszących się do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięć zlokalizowanych w pobliżu miejsca zamieszkania kierownika organu wydającego przedmiotową decyzję, istniały obiektywne przesłanki dla braku możliwości procedowania ze względu na „interesy majątkowe kierownika”. Wydanie przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ma bowiem pozytywny wpływ na wartość nieruchomości*”

położonych niedaleko miejsc procedowania, w tym nieruchomości stanowiącej własność Arkadiusza Siembidy, że względu na perspektywę udrożnień komunikacyjnych. Wpływ ten jest tym bardziej realny zważywszy na brak większych negatywnych oddziaływań (przede wszystkim związanych z hałasem) na nieruchomość stanowiącą własność Arkadiusza Siembidy.”

Kwestia dotycząca pełnienia funkcji kierownika organu przez Arkadiusza Siembidę nie budzi wątpliwości. Jak wskazywane jest w ugruntowanej linii doktryny kierownikiem organu jest osoba powołana na stanowisko, z którym związane jest wykonywanie ustawowych kompetencji organu, inaczej – piastun funkcji (kompetencji) organu administracji publicznej. Arkadiusz Siembida został powołany na stanowisko RDOŚ w Warszawie z dniem 03.12.2015 r., co oznacza, że ze wskazanym dniem został jednocześnie piastunem organu administracji publicznej.

Odnosząc się zaś do kwestii interesu majątkowego wskazać należy, że w judykaturze utrwalił się pogląd, że „sprawę dotyczącą interesów majątkowych” należy wiązać z pojęciem „interesu prawnego lub obowiązku”, o którym mowa w art. 28 Kpa. Jest to zatem sprawa rozstrzygana w drodze decyzji, dotycząca interesu prawnego lub obowiązku osoby wymienionej w art. 25 Kpa, która wskutek tego jest stroną postępowania administracyjnego. Nie mieszczą się więc w omawianej kategorii wszelkie formy interesu faktycznego. Nie chodzi ponadto o każdą sprawę dotyczącą interesu prawnego tych osób, a o sprawę, w której dochodzi do wydania decyzji mogącej mieć wpływ na ich stan majątkowy. Interes majątkowy to zatem jedna z postaci interesu prawnego, wiązana niekiedy z cywilistycznym pojęciem mienia (art. 44 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.)). W literaturze akcentuje się, że o zakwalifikowaniu jakiejś sytuacji prawnej jako dotyczącej indywidualnych interesów majątkowych powinny rozstrzygać normy materialnego prawa administracyjnego (por. Grzybowski T., Przesłanki wyłączenia organu jednostki samorządu terytorialnego w ogólnym postępowaniu).

O tym, że pojęcie sprawy dotyczącej interesów majątkowych osoby wymienionej w art. 25 § 1 pkt 1 i 2 należy wiązać z pojęciami interesu prawnego lub obowiązku, o których mowa w art. 28 Kpa, wskazał także NSA w wyroku z dnia 30.06.2011 r., sygn. akt II OSK 1150/10 „(...) pojęcie „sprawa dotycząca interesów majątkowych” osoby wymienionej w art. 25 § 1 pkt 2 Kpa należy wiązać z pojęciem „interesu prawnego lub obowiązku”, o którym mowa w art. 28 Kpa. Jest to zatem sprawa rozstrzygana w drodze decyzji dotycząca interesu prawnego lub obowiązku tej osoby, która wskutek tego jest stroną postępowania administracyjnego”.

W świetle powyższych wyjaśnień niezbędne jest więc ustalenie, czy Arkadiusz Siembida był stroną postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Warszawie dla planowanej drogi ekspresowej.

Ustawa ooś, regulację określającą, kto jest stroną postępowania dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zawiera w art. 74 ust. 3a. Zauważyć jednak należy, że przepis ten został wprowadzony do ustawy ooś ustawą z dnia 20.07.2017 r. – *Prawo wodne* (Dz. U. z 2020 r., poz. 310 ze zm.). Zgodnie z art. 545 ust. 1 ustawy – *Prawo wodne*, która wprowadziła do ustawy ooś powyższą zmianę, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 01.01.2018 r. Przedmiotowe postępowanie, zainicjowane wnioskiem GDDKiA z dnia 02.07.2015 r., zostało wszczęte w dniu 02.07.2015 r. (data wpływu powyższego wniosku do RDOŚ w Warszawie). Mając powyższe na uwadze, status strony niniejszego postępowania należy ustalać w oparciu o definicję zawartą w art. 28 Kpa. Zgodnie z tym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronami postępowania są co do zasady wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości,

na których realizowane jest przedsięwzięcie, oraz nieruchomości położonych bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także nieruchomości, na które rozciąga się zasięg jego oddziaływania (por. wyrok NSA z dnia 21.04.2011 r., sygn. akt II OSK 1627/10). Interesu prawnego statuującego przymiot strony postępowania nie można jednakże wyprowadzać z jakiegokolwiek oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tylko z takiego oddziaływania, które w zależności od rodzaju, charakteru, wielkości, miejsca zaistnienia i sytuacji może naruszać prawa rzeczowe (prawa do korzystania z nieruchomości) determinujące posiadanie przymiotu strony w postępowaniu. Oznacza to, że przymiot strony w postępowaniu administracyjnym będą posiadały tylko te podmioty, w których prawa wynikające z dotychczasowego sposobu zagospodarowania nieruchomości, planu zagospodarowania przestrzennego lub innych przepisów prawa ewentualnie będą godziły oddziaływania powstałe na skutek realizacji przedsięwzięcia wymagającego określenia środowiskowych uwarunkowań jego realizacji. Jeżeli zatem oddziaływania będą występowały powyżej lub poniżej zakresu wykonywania praw rzeczowych, to podmiotowi, który je realizuje, uprawnienia strony nie będą przysługiwały. Natomiast jeżeli planowane przedsięwzięcie będzie źródłem oddziaływań ingerujących w prawa rzeczowe, to podmiot, któremu one przysługują, będzie miał przymioty strony (K. Gruszecki, Ustawa ooś. Komentarz, System Informacji Prawnej LEX 2009, teza 5 do art. 73 ustawy).

Droga ekspresowa stanowi przedsięwzięcie, które poza swoimi granicami, czyli poza pasem drogowym, może negatywnie oddziaływać na środowisko. Z analiz przedstawionych w raporcie ooś i jego uzupełnieniach wynika, że największy przestrzenny zasięg oddziaływania planowanej drogi występuje w zakresie oddziaływania akustycznego, który zdeterminował krąg stron postępowania.

GDOŚ, badając posiadanie interesu prawnego w postępowaniu w przedmiotowej sprawie, analizował położenie nieruchomości należących do odwołujących się względem lokalizacji przedsięwzięcia oraz zasięgu oddziaływania, wyznaczonego na podstawie obliczeń propagacji hałasu w raporcie ooś. Określając krąg stron postępowania GDOŚ wziął pod uwagę zasięgi oznaczone na załącznikach graficznych, zatytułowanych, „*Graficzne przedstawienie zasięgu oddziaływania inwestycji na podkładzie map ewidencyjnych*” cz. 1 i 2 w skali 1:5000, gdzie na podkładach map ewidencyjnych przedstawiono przebieg planowanej drogi oraz zasięg oddziaływania inwestycji wynikający z zasięgu oddziaływań akustycznych.

Arkadiusz Siembida wskazał na działkę nr [REDAKTOWANO] obręb 0501 w jednostce ewidencyjnej 146515_8, Dzielnica Wesoła (przy ul. [REDAKTOWANO]), której zgodnie z treścią księgi wieczystej prowadzonej dla tej nieruchomości, był współwłaścicielem do dnia 26.09.2018 r.

Jak wynika z map ewidencyjnych oraz załączników graficznych przedstawiających lokalizację przedsięwzięcia oraz zasięg jego oddziaływania powyższa nieruchomość położona jest około 1,41 km od osi planowanej drogi ekspresowej oraz około 1,15 km od zasięgu jej oddziaływania. Zatem działka ta znajduje się poza miejscem realizacji przedsięwzięcia oraz poza zasięgiem oddziaływania wynikających z jego realizacji lub eksploatacji. Z tego też względu przedsięwzięcie to nie ma wpływu na prawo własności do powyższej nieruchomości, jak i pozostaje bez jakiegokolwiek związku z prawem własności, tym samym nie można przyjąć, żeby Arkadiusz Siembida posiadał w niniejszej sprawie interes prawny lub obowiązek statuujący przymiot strony prowadzonego postępowania.

Niniejsza sprawa nie dotyczy zatem interesów majątkowych Arkadiusza Siembidy, a wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rozstrzyga w żaden sposób o prawach i obowiązkach tej osoby. Brak jest zatem podstaw do uznania, że RDOŚ w Warszawie podlegał wyłączeniu w sprawie z wniosku GDDKiA. Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Arkadiusz Siembida nie był stroną postępowania prowadzonego przez RDOŚ w Warszawie, tym samym nie została spełniona ustawowa przesłanka wyłączenia organu określona w art. 25 § 1 Kpa.

Zdaniem organu odwoławczego hipotetyczne przeświadczenie o potencjalnym wpływie na wartość nieruchomości nie może stanowić wystarczającej przesłanki wyłączenia organu w myśl wskazanego przepisu Kpa. Dlatego najbardziej prawidłową konstatacją zaistniałej sytuacji jest przyjęcie aktualnej doktryny przyjmującej jako mierzalne kryterium posiadanie interesu prawnego.

Skoro zatem nie zaistniały prawnie dopuszczalnie atrybuty do skorzystania z instytucji wyłączenia organu, to wniosek RDOŚ w Warszawie był bezpodstawny, czego konsekwencją było wadliwe wyznaczenie RDOŚ w Białymstoku do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Naruszenie przepisów o wyłączeniu organu polegające na tym, że sprawę załatwił organ wymieniony w art. 26 § 2 Kpa, mimo że brak było podstaw do wyłączenia organu właściwego w sprawie, stanowi podstawę do przyjęcia, że decyzja została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości. Takie stanowisko przyjął NSA w wyroku z dnia 03.04.1990 r., sygn. akt SA/Wr 1001/89, w którym stwierdzono, że: *„Wyłączenie organu od załatwienia sprawy z przyczyny nie wymienionej w art. 25 k.p.a. i wydanie decyzji załatwiającej sprawę przez inny organ oznacza wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości (art. 156 § 1 pkt 1 k.p.a.)”*.

W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem właściwości miejscowej przez organ wydający decyzję w pierwszej instancji, co jednoznacznie wskazuje na konieczność uchylenia przez GDOŚ kwestionowanego rozstrzygnięcia.

Powyższe potwierdza ugruntowany pogląd doktryny, według którego: *„Niezgoda z decyzji z przepisami o wyłączeniu organu może pojawić się w dwóch przypadkach. Pierwszy stanowi jej wydanie przez organ podlegający wyłączeniu, a drugi – wydanie decyzji przez inny organ, któremu przekazano sprawę, choć brak było podstaw do wyłączenia organu na podstawie art. 25 § 1. W obydwóch przypadkach decyzja jest wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, ale jej usunięcie z obrotu prawnego nastąpić może w różnym trybie, zależnie od sytuacji procesowej. Decyzja nieostateczna w okresie biegu terminu do wniesienia odwołania będzie mogła być usunięta z obrotu prawnego w wyniku stwierdzenia jej nieważności przez organ nadzoru w postępowaniu wszczętym z urzędu albo na żądanie strony. W przypadku ujawnienia tej wady decyzji w toku postępowania odwoławczego podlega ona uchyleniu w całości, a postępowanie w pierwszej instancji podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (brak właściwości organu)”* (Borkowski J., Adamiak B., Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 2021, wyd. 17).

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie przed organem I instancji w całości. W myśl art. 105 Kpa, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. Będzie to miało miejsce m.in. w sytuacji gdy w toku prowadzonego postępowania organ odwoławczy ustalił, że decyzja organu pierwszej instancji została wydana w warunkach naruszenia przepisów o właściwości, a w konsekwencji tak prowadzone postępowanie administracyjne jest bezprzedmiotowe przed tym organem pierwszej instancji.

Odróżnić jednak należy umorzenie postępowania w sprawie od umorzenia postępowania przed danym organem. NSA w wyroku z dnia 07.09.2012 r., sygn. akt II OSK 875/11, wskazał bowiem, że w zależności od przyczyny bezprzedmiotowości, postępowanie może być bezprzedmiotowe w danej sprawie, w innym zaś przypadku postępowanie jest bezprzedmiotowe jedynie przed tym organem jako organem niewłaściwym.

Bezsprzecznie w niniejszej sprawie organem właściwym jest RDOŚ w Warszawie, dlatego w zaistniałej sytuacji czynności procesowe w ramach toczącego się przed RDOŚ w Białymstoku postępowania winny zostać umorzone jako bezprzedmiotowe. Postępowanie administracyjne prowadzone przez organ z naruszeniem przepisów o właściwości jest bowiem **postępowaniem bezprzedmiotowym przed tym organem** (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 03.02.2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 1311/05).

Skutkiem umorzenia postępowania przed RDOŚ w Białymstoku z powodu jego niewłaściwości jest konieczność rozpatrzenia sprawy przez organ właściwy, bowiem wciąż nie doszło do zakończenia postępowania w sprawie. Dlatego organem właściwym do rozpatrzenia wniosku GDDKiA pozostaje RDOŚ w Warszawie.

Podkreślić należy, że skutkiem wydania niniejszej decyzji jest wyeliminowanie z obrotu prawnego również rozstrzygnięć wydanych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego i konieczność rozpatrzenia sprawy w całym zakresie przez RDOŚ w Warszawie.

Orzeczenie o charakterze formalnym, podjęte po tym jak ustalono, że orzekł organ niewłaściwy, zwalnia organ odwoławczy od dalej idącego rozpoznania sprawy, w szczególności badania merytorycznego stanowiska skarżących kwestionujących decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jak również zebrany materiał dowody stanowiący podstawę wydania tej decyzji. W związku z tym GDOŚ nie może odnieść się do podniesionych w odwołaniach zarzutów w tym zakresie, bowiem prowadziłoby to do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kpa. Kwestie te zostaną poddane ocenie przez RDOŚ w Warszawie podczas rozpatrywania niniejszej sprawy.

W toku postępowania odwoławczego uwagi składały również występujące na prawach strony Stowarzyszenie MW oraz Stowarzyszenie WiP, które wniosły o utrzymanie w mocy decyzji RDOŚ w Białymstoku. Organizacje te przedstawiły również kontrargumenty do odwołań wniesionych przez inne podmioty, w szczególności dotyczące wyłączenia się RDOŚ w Warszawie od załatwienia przedmiotowej sprawy.

Odnosząc się do uwag Stowarzyszenia MW dotyczących zastosowania art. 24 § 3 Kpa do wyłączenia organu administracji publicznej od załatwienia sprawy, należy wyjaśnić, że organ podlega wyłączeniu od załatwienia sprawy, która spełnia przesłanki zawarte w art. 25 Kpa. Następstwem wystąpienia tych przesłanek jest utrata właściwości organu do załatwienia sprawy i związana z tym dewolucja kompetencji w tej sprawie, tj. przeniesienie jednostkowej właściwości w tej sprawie na organ wyższego stopnia określony zgodnie z regułą zawartą w art. 26 § 2 Kpa. Wymienione w art. 25 Kpa przesłanki wyłączenia organu są przesłankami wyczerpującymi, co oznacza, że podstawą wyłączenia organu nie może być przepis art. 24 § 3 Kpa (por. wyrok NSA z dnia 03.04.2008 r., sygn. akt II OSK 354/07). W wyroku tym sąd wskazał m.in. *„że ani strona postępowania, ani sam organ nie mogą żądać wyłączenia organu z innych przyczyn, nie wymienionych w art. 25 k.p.a. nawet, jeżeli zdaniem skarżących, mogą one wywołać wątpliwości co do bezstronności organu. Ten wzgląd powoduje, iż nie można przypisać organowi podstaw wyłączenia wymienionych w art. 24 § 3 k.p.a.”*. Zatem uwagi Stowarzyszenia MW w tym zakresie są bezpodstawne.

Stowarzyszenie WiP stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie doszło do skutecznego wyłączenia od rozpoznania sprawy RDOŚ w Warszawie. Zwraca uwagę na konieczność szerokiej interpretacji sformułowania „sprawa dotyczy interesów majątkowych” zawartego w art. 25 Kpa. Jego zdaniem wystarczającą przesłanką do uznania, że sprawa będzie miała wpływ na interesy majątkowe RDOŚ w Warszawie, jest fakt, że osoba piastująca funkcję organu była współwłaścicielami nieruchomości położonej niedaleko przebiegu Wschodniej Obwodnicy Warszawy. Na poparcie swojego stanowiska dotyczącego rozumienia art. 25 § 1 pkt 1 Kpa, Stowarzyszenie wskazało na przebieg postępowania z 2007 r. dotyczącego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla Wschodniej Obwodnicy Warszawy. Wskazano również na wyrok NSA z dnia 17.02.2010 r., sygn. akt II OSK 1816/09. Na przebieg ww. postępowania z 2007 r. powołało się także Stowarzyszenie MW.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać na ustalenia zawarte w prawomocnym wyroku WSA w Warszawie z dnia 26.10.2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 2066/09, który dotyczył decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej 2007 r. dla Wschodniej Obwodnicy Warszawy. Zgodnie z treścią tego wyroku *„Sąd nie uwzględnił wniosku o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i ją poprzedzającej z uwagi na treść art. 25 § 1 pkt 1 K.p.a. W ocenie Sądu, niesporny (potwierdzony przez organ administracji) fakt posiadania prawa własności do nieruchomości na terenie miasta Z. nie może stanowić wystarczającej przesłanki wyłączenia organu w myśl wskazanego przepisu K.p.a. Strony podnoszą, iż będąc właścicielem nieruchomości w Z. piastun organu może być np. zainteresowany osobiście realizacją drogi w celu polepszenia pośrednio komunikacji dla swojej nieruchomości. Tego rodzaju wykładnia przepisów o wyłączeniu organów od załatwienia sprawy, oparta na kryterium domniemanych interesów pewnych osób, co do określonego rozpatrzenia sprawy (niepoparta przywołaniem żadnych okoliczności faktycznych) prowadziłaby do skutków absurdalnych. Oznaczałaby bowiem np. konieczność wyłączenia osoby piastującej funkcję Prezydenta W. (a co za tym idzie pracowników jego urzędu) od orzekania we wszystkich sprawach dotyczących sieci dróg w tym mieście (np. decyzje środowiskowe), o ile ma on w nim swoją nieruchomość, jako osoby m.in. potencjalnie zainteresowanej poprawą komunikacji.”*

Dodatkowo należy zauważyć, że również w tamtej rozpatrywanej przez sąd sprawie skarżący powołał się na sytuację zlokalizowania nieruchomości innej osoby piastującej funkcję organu – Ministra Środowiska – na etapie postępowania w przedmiocie uzgodnienia nastąpiło wyłączenie tego organu. Sąd wówczas wskazał, że *„Bez znaczenia w ocenie Sądu pozostaje podnoszona okoliczność, iż z analogiczną argumentacją dokonano wyłączenia w postępowaniu uzgadniającym innego organu (Ministra Środowiska). Faktyczne przesłanki wyłączenia organu w tamtym przypadku nie są przedmiotem badania w niniejszej sprawie.”* Zdaniem GDOŚ w świetle wcześniejszych wyjaśnień jak również ww. wyroku uwagi Stowarzyszenia WiP należy uznać za bezpodstawne.

W trakcie postępowania odwoławczego Stowarzyszenie WiP zwróciło również uwagę, że na podstawie art. 110 § 1 w związku z art. 126 Kpa GDOŚ jest związany własnym stanowiskiem wyrażonym w postanowieniu z dnia 31.05.2017 r. o wyznaczeniu RDOŚ w Białymstoku do załatwienia niniejszej sprawy. Zmiana stanowiska organu na etapie postępowania odwoławczego oznaczałaby rażące naruszenie art. 8 § 1 Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej zobowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jej uczestników do władzy publicznej kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

Odnosząc się do powyższego należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 110 Kpa organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej, natomiast w świetle art. 126 Kpa przepis ten ma zastosowanie również do postanowień. Zdaniem organu odwoławczego wypływająca z powyższego przepisu zasada związania organu administracji wydanym przez siebie orzeczeniem oznacza w aspekcie proceduralnym to, że decyzja czy też postanowienie, które zostały doręczone stronie, nie mogą być zmienione ani uchylone przez organ, który je wydał, inaczej niż w postępowaniu administracyjnym przewidzianym w Kodeksie postępowania administracyjnego i z udziałem stron tego postępowania. Powyższe postanowienie GDOŚ z dnia 31.05.2017 r. jest postanowieniem niezaskarżalnym, natomiast zgodnie z art. 142 Kpa postanowienie, na które nie służy zażalenie strona może zaskarżyć tylko w odwołaniu od decyzji. W ramach uruchomionej procedury odwoławczej od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach strony zaskarżyły również postanowienie GDOŚ o wyznaczeniu RDOŚ w Białymstoku do załatwienia sprawy w pierwszej instancji. Jak wynika z powyższego GDOŚ jest zobligowany do weryfikacji wydanego przez siebie postanowienia, którego poprawność została zakwestionowana przez strony postępowania w złożonych odwołaniach, co organ uczynił w ramach niniejszego postępowania.

Jak wskazano wcześniej skutkiem wydania niniejszej decyzji jest wyeliminowanie z obrotu prawnego również rozstrzygnięć wydanych w toku postępowania pierwszoinstancyjnego m.in. postanowienia GDOŚ z dnia 31.05.2017 r. o wyznaczeniu RDOŚ w Białymstoku do załatwienia sprawy planowanej drogi ekspresowej. W świetle powyższego uwagi Stowarzyszenia WiP nie zasługują na uwzględnienie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona może wnieść skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi* (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 ze zm.), dalej ustawa ppsa. Skargę wnosi się na piśmie do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;
- wnosząc skargę na niniejszą decyzję strona, zgodnie z art. 230 ustawy ppsa, obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Strona, co wynika z art. 239 ustawy ppsa, może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- stronie, zgodnie z art. 243 ustawy ppsa, może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Leszka Sekulskiego, Zastępcę Dyrektora Oddziału ds. Zarządzania Drogami i Mostami, Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Warszawie, ul. Mińska 25, 03-808 Warszawa;
2. Miasto Stołeczne Warszawa, [redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted] (epuap), [redacted]
[redacted], Stowarzyszenie „Sąsiedzi dla Wesołej” reprezentowane przez radcę prawnego [redacted] (epuap), Liga Ochrony Przyrody reprezentowana przez [redacted]
[redacted], Stowarzyszenie Lepszy Rembertów, Polski Klubu Ekologiczny Okręg Mazowiecki, [redacted], Centralny Szpital Kliniczny Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie, [redacted]
[redacted]
[redacted], Ochotnicza Straż Pożarna w Wesołej, [redacted]

██████████, Parafia Rzymsko – Katolicka pw. Opatrzności Bożej w Wesołej,

reprezentowana przez adwokata

_____, Fundacja Gniazdo Rodzinne, _____

_____, Ognisko Towarzystwa Krzewienia Kultury Fizycznej „Wesoła”, _____

Stowarzyszenie „Mieszkańcy Wesołej”, Stowarzyszenie na rzecz Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych „Woda i Przyroda” reprezentowane przez adwokata [REDACTED];

3. Pozostałe strony – zgodnie z art. 49 Kpa;
4. a/a.

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku;
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie.